

HORTONOMI

HORTONOMEN
1/2007

HORTONOMIEN YHDISTYS RY - vuodesta 1925

Hortonomien Yhdistys ry on puutarhaopistoista ja alan ammattikorkeakouluista valmistuneiden hortonomien aatteellinen yhdistys. Sen tarkoituksena on edistää jäsentensä ammatillisia tietoja ja taitoja järjestämällä kursseja, kustantamalla julkaisuja ja lehteä, sekä valvoa kannanotoin koulutuksen, työolojen ja palkkauksen kehittymistä.

PUHEENJOHTAJA

Tellervo Sumanen

Aulangontie 26 A 12, 13210 HÄMEENLINNA

gsm 040 388 3190

puheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Tapio Järvinen

gsm 044 778 5321, 040 500 9305

varapuheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

SIHTEERI

Arja Anttila

Vanha valtatie 180, 04500 KELLOKOSKI

gsm 0400 011 002

sihteeri@hortonomienyhdistys.fi

VARAINHOITAJA

Jussi Hämäläinen

gsm 050 595 6655

varainhoitaja@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Ammi Malkamäki

gsm 040 701 0205

jasen1@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Essi Niemelä

gsm 050 574 3540

jasen2@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Eila Sihvola

gsm 040 761 8184

jasen3@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Virpi Grahn

gsm 050 3527 367

vgrahn@suomi24.fi

1. VARAJÄSEN Leena Tonteri

gsm 0400 511 699

tonlee@welho.com

Kotisivuillemme entistä helpommin

www.hortonomienyhdistys.fi

HORTONOMI - vuodesta 1988

HORTONOMI on Hortonomien Yhdistys ry:n jäsenlehti, joka lähetetään jäsenten lisäksi puutarha-alan oppilaitoksille, viranomaisille ja liikelaitoksille. Lehdessä käsitellään tasapuolisesti eri työtehtävissä olevien hortonomien asioita. Jäsentiedotusten lisäksi julkaistaan ammattikuntaa kiinnostavia artikkeleita, mielipidekirjoituksia sekä kaupallisia tiedotteita. Kirjoitukset ovat kirjoittajien omia kannanottoja.

PÄÄTOIMITTAJA

TOIMITUSSIHTEERI

KANSI

TAITTO

PAINOAIKKA

ILMOITUSHINNAT

Tellervo Sumanen puheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

Eila Sihvola toimitussihteeri@hortonomienyhdistys.fi

Vuoden hortonomi 2007

Susanna Lappalainen, taitto@hortonomienyhdistys.fi

Kerasivu Oy, KERAVAL 2007

musta-v. 1/1s. 210 €, 1/2s. 120 €, 1/3s. 80 €, 1/4s. 60 €, 1/8s. 35 €

4-väri 1/1 takasivu 360 €, sisäsivu 350 €, 1/2 takasivu 200 €, sisäsivu 180 €

ISSN 0786-325X

Lehti ei vastaa kirjoituksista tai ilmoituksista aiheutuneista mahdollisista vahingoista eikä mahdollisista virheistä kirjoituksissa tai ilmoituksissa. Mikäli ilmoitus jää pois lehdestä johtuvista syistä, lehti julkaisee ilmoituksen seuraavassa numerossa ilman lisämaksua.

1/2007

2

KOULUTUS

Vuosikokous	4
PÄÄKIRJOITUS	5
Jos kouluun haluat mennä nyt... ..	6
Maisemasuunnittelun kansainvälinen jatkotutkinto	8
Ammatilliset erikoistumisopinnot - mastertutkinto, MBA	11
Hollanti, Englanti, Kanada... Minne lähtisin seuraavaksi?	13
Karpalon viljelyä Kanadassa	16
Kesän 2007 Hortoklubi	20
Ei enää yhtään sipulia ja muita hienoja ihmisiä	21
Uutuuksia ja vanhoja tuttavuuksia kesäkukkarintamalla	23
Stipendit 2007	25
Vihreä saari kutsuu!	16
Taina Suonio	30
Vuoden hortonomi 2007	31

Tellervo Sumanen puheenjohtaja

KOULUTUS MURROKSESSA

Hortonomien koulutuksen tulevaisuus on herättänyt paljon keskustelua kuluven talven aikana. Opetusministeriön mukaan koulutusohjelmien opiskelijamäärät pitää tulevaisuudessa rajoittaa vähintään 40 opiskelijaan. Tämä johtaisi todennäköisesti hortonomien nykyisten, noin 20-30 aloituspaikan koulutusohjelmien yhdistelemiseen tai lopettamiseen. Toisten mielestä tämä kertoo hortonomien koulutuksen ja koko puutarha-alan arvostuksen alenemisesta. Mitä ajatuksia tämä herättää Hortonomien Yhdistyksen jäsenistössä?

Kun yleensä hyvin tunnepitoisesta ensireaktiosta selviää, voi ryhtyä pohtimaan hortonomien koulutuksen tarkoitusta laajemmin. Koulutuksenhan tulisi vastata työelämän tarpeisiin niin sisällöllisesti kuin määrällisestikin. Kaikkiin tietyn koulutuksen saaneisiin on panostettu myös taloudellisesti, eikä heidän tulisi työelämäänsä sijoittuttuaan saattaa panos kiertoon? Jos kaikki valmistuneet eivät työllisty koulutusta vastaavasti, ovatko koulutuksen resurssit menneet hukkaan? Ainakin rahallisesti arvioituna ovat.

Koulutuksen on tulevaisuudessakin säilytettävä tietty laatu. Saavutetaanko haluttu taso paremmin isoissa yksiköissä, kun opettajat voivat keskittyä omaan substanssiaineeseensa? Opettajienhan tulisi opetustyönsä ohella tehdä tutkimusta ja ylläpitää yhteyksiä yritysmaailmaan – tämä hyödyttäisi sekä opiskelijoita että koko puutarha-alaa. Tähän eivät resurssit riitä, jos pienessä opetusyksikössä opettajien kaikki aika menee opettamiseen.

Hortonomien kilpailukyvyyn säilyttämiseksi on koulutusasioissa tehtävä oikeita ratkaisuja - niin yksilö- kuin yhteisötasollakin. Tutustumisen arvoisia ovat ammatilliset erikoistumisopinnot ynnä muut hortonomien ammattitaitoa lisäävät koulutukset. Pidetään silmät ja korvat auki: oppia ikä kaikki!

Hyvää kevättä!

JOS KOULUUN HALUAT MENNÄ NYT...

Jos olet sisäistänyt elinikäisen oppimisen ja halajat vielä koulun penkille, niin hortonomille on tarjolla monia eri vaihtoehtoja. Opistossa tutkintonsa hankkinut voi ainakin vielä päivittää tutkintonsa työn ohessa hortonomiksi (AMK) ja ammattikorkeakoulusta valmistuneille tarjotaan noin vuoden kestäviä erikoitusopintoja ja aivan uutena mahdollisuutena jatkotutkintoa.

Nimitykset ja sisällöt opinnoissa kehittyvät koko ajan. Seuraavassa on tarkoitus avata muutamaa. Esimerkiksi opintojen laajuutta kuvaavat opintoviikot ovat muuttuneet opintopisteiksi. Yksi opintoviikko on noin 1,5 opintopistettä. Tämä on hyvä muistaa uusia opintoesitteitä selaillessa.

Avoim ammattikorkeakoulu

Avoimen ammattikorkeakoulun lyhyet yhden tai muutaman opintoviikon mittaiset kurssit ovat nimensä mukaisesti avoimia kaikille halukkaille ja kiinnostuneille pohjakoulutukseen katsomatta. Ne ovat hyvä väylä päivittää ammattitaitoaan, harrastaa ja haistella uusia tuulia. Opetus järjestetään tutkintoon johtavan opetuksen yhteydessä tai erillisryhmissä. Opintoja voi yhdistellä eri koulutusaloilta ja niistä saa todistuksen. Esimerkkejä kursseista voisivat olla esimerkiksi kasvien mikrolisäys tai perinnerakentaminen, tarjontaa siis on. Sekä avoimen ammattikorkeakoulun kurssit että erikoitusopinnot ovat maksullisia, mutta verrattuna ainakin avoimen yliopiston kursseihin todella kilpailukykyisin hinnoin.

Erikoistumisopinnot

Ammatilliset erikoistumisopinnot ovat ammattikorkeakoulututkintoon pohjautuvia laajoja täydennyskoulutusohjelmia, joiden laajuus on pääsääntöisesti 30 tai 60 opintopistettä (40 ov). Opintojen toteutustapa riippuu koulutuskokonaisuudesta. Kyseessä on yleensä työnohessa suoritettava aikuiskoulutus ja verkko- sekä monimuoto-opiskelu mahdollisuuksia hyödynnetään runsaasti. Opiskelijavalinnassa painottuvat hakijan aikaisempi tutkinto ja työkokemus. Huomattavaa on myös, että koulutettavien ammattiala voi vaihdella. Erikoistua voi esimerkiksi taajamametsien hoitoon tai projektipäälliköksi. Erikoistumisopintomahdollisuus on ollut olemassa jo muutaman vuoden ja haastattelemani opiskelijat ovat motivoituneita ja sanovat opintojen olevan aidosti ammatillisesti kehittäviä ja kiinnostavia.

Jatkotutkinto

Ylempi ammattikorkeakoulututkinto avaa mahdollisuuden hakea virkoja, joihin vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto. Koulutus painottuu opiskelijan omaan sekä ammattialan kehittämiseen. Tällä hetkellä luonnonvara-alalla tarjolla on Maaseudun kehittämisen koulutusohjelma, joka järjestetään yhteistyössä usean ammattikorkeakoulun kanssa ja alkoi ensi kerran syksyllä 2006. Hakijalla tulee olla kolmen vuoden työkokemus ammattialtaan. Hakea voivat myös esimerkiksi metsäinsinöörit (AMK) ja agrologit (AMK). Koulutus on opiskelijalle maksutonta. Tutkinnon laajuus on 60 opintopistettä ja se kestää kaksi vuotta. Tutkintonimike on pohjakoulutuksesta riippuen hortonomi (ylempi AMK). Valmistuneita tästä koulutuksesta ei vielä ole ja voi vain mielenkiinnolla odottaa, miten työelämä heidät ottaa vastaan ja minkälaisia muita jatkotutkintomahdollisuuksia aukeaa.

Ammatillinen opettajakorkeakoulu

Ammatillisia opettajakorkeakouluja toimii Suomessa useilla eri paikkakunnilla. Hakea voi kolmen vuoden ammattialansa työkokemuksella ja opintojen laajuus on 60 opintopistettä. Opettajana voi koulutuksen jälkeen toimia kaikilla kouluasteilla. Vaihtoehtoina on päätoiminen-, osa-aikainen-, monimuoto- tai verkkoopiskelu.

Taivas kattona?

Vaikka ammattikorkeakoulu ja yliopisto ovatkin rinnakkaisia koulutusjärjestelmiä, ei ole tavatonta, että hakeudutaan vielä ammattikorkeakoulun jälkeen yliopistoon ja esimerkiksi puutarhatiedettä lukemaan. Jatko- ja erikoistumisopintoja suoritetaan myös ulkomailla, kuten Saksassa, Englannissa ja Hollannissa. Ainakin Hollannissa on mahdollista suorittaa niin sanottu kaksoistutkinto (toinen samantasoinen tutkinto), jolloin vuoden ulkomaanopinnoilla saa taskuunsa hortonomi (AMK) tutkinnon seuraksi myös "puutarhainsinöörin" paperit.

EU:n myötä liikkuminen on helpottunut ja koulutusjärjestelmiä kehitetään yhtenäisemmiksi. Ehkäpä jonain päivänä nähdään ensimmäiset ammattikorkeakouluväylää pitkin valmistuneet tohtoritkin? Ainakin niillä aloilla, joilla on ensimmäisiä ammattikorkeakoulusta ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneita, näyttää olevan tällaisia pyrkimyksiä, mutta ainakaan vielä tämä ei ole Suomessa mahdollista. Opiskella ja kehittyä voi kaiken ikää ja nykyään on kai vähän pakkokin. Ilo siis irti ja kiinni uusiin mahdollisuuksiin!

Lisätietoja

Hämeen ammattikorkeakoulu www.hamk.fi

Yrkeshögskolan Sydväst www.sydvast.fi

Oulun seudun ammattikorkeakoulu www.oamk.fi

1/2007

MAISEMASUUNNITTELUN KANSAINVÄLINEN JATKOTUTKINTO

Kansainvälistä maisema-arkkitehtuurin master-tutkinnon (Master of Landscape Architecture) voi suorittaa kolmessa eri yliopistossa Saksassa ja Sveitsissä. Tutkinto on neljävuotinen, jossa neljäntenä vuotena kirjoitetaan opinnäytetyö. Kolme muuta lukuvuotta on varattu neljän opintojakson suorittamiselle. Opinnoissa painotetaan kansainvälistä yhteistyötä, käytännönläheisyyttä ja tietotekniikan hyödyntämistä. Tutkintoon kuuluu myös kolmen kuukauden kansainvälinen harjoittelu ja runsaasti erilaisia projektitöitä. Aluesuunnittelija Virpi Vertainen Helsingin kaupungin rakennusvirastosta suorittaa tutkintoa työn ohella.

Opiskelet maisemasuunnittelun kansainvälistä master-tutkintoa, miksi?

Omaksi iloksi: kehittyäkseni ammatillisesti, nähdäkseni maailmaa, saadakseni uusia ystäviä.

Mistä kuulit tutkinnosta?

Kun olin töissä Lepaalla muutamia vuosia sitten, kävi siellä Saksasta vieraana professori, joka kertoi koulutuksesta. Silloin siis sain kipinän.

Vastaako master-tutkinto jotain kotimaista tutkintoa?

Tutkinnon nimike on International Master of Landscape Architecture ja tietääkseni sitä ei ole väännetty suomeksi. Vastaavaa maisema-arkkitehtuurin jatko-opiskelumahdollisuutta, joka ottaa huomioon jo suoritettun ammattikorkeakoulun opintokokonaisuuden, ei ole Suomessa tarjolla.

Saako tutkinnon suoritettuaan käyttää jotain nimeä?

No, ainakin voi kertoa suorittaneensa kansainvälisen maisema-arkkitehtuurin Masterin. Itse en ole kokenut suomalaista nimeä kovinkaan tärkeänä, sillä kyseessä on kuitenkin kansainvälinen Master-tutkinto. Opintoja järjestävät oppilaitokset ovat tietääkseni kaikki IFLA:n (the International Federation of Landscape Architects) hyväksymiä. Maisema-arkkitehdiksi kutsumisessa on kuitenkin jo Euroopan sisällä eroa: esim. Saksassa maisema-arkkitehti-nimikkeen voi käsittääkseni saada vasta riittävän työkokemuksen jälkeen.

Koulutusta järjestetään kolmessa eri oppilaitoksessa Sveitsissä ja Saksassa, kuinka vaikeaa opiskelujen järjestäminen käytännössä on?

Matkustamaan toki joutuu (=pääsee). Jokaista opintojaksoa varten on pitänyt jättää Suomi. Jaksoihin saattaa kuulua kohdemaan lisäksi kursseja ulkomailla. Viime keväänä

esimerkiksi meillä oli viikon workshop Lissabonissa yhdessä paikallisten maisema-arkkitehtiopiskelijoiden kanssa. Käytännön järjestelyissä on saanut apua opinto-ohjelman assistenteilta ja aina on löytynyt majapaikka. Hankalinta on käytännössä se, että kuluja tulee: opintojakson ajan olen siis aina joutunut maksamaan asumisesta päällekkäin Suomessa ja kohdemaassa, lisäksi matkat maksavat, opiskelu maksaa jne. Täytyy siis miettiä, että varmasti pärjää taloudellisesti.

Onko opiskelu vastannut odotuksiasi?

Olen oppinut varmasti enemmän kuin osasin odottaakaan - enkä nyt tarkoita pelkästään ammatillisesti vaan elämästä ja ihmisistä yleensä.

Millaista opiskelu on, onko koulunkäynti luentoja ja tenttejä vai tehtäviä ja ryhmätöitä?

Opiskelu on periaatteessa ihan tavallista opiskelua, vaikkakin Master-kurssilla painottuu ehdottomasti oppiminen projektien kautta. Eli tekemällä opitaan. Projektijaksolla on yleensä ollut muutamia aiheeseen liittyviä luentoja, mutta pääosa ajasta tehdään ryhmätyönä esimerkiksi yleissuunnitelmaa. Jostakin suunnitelman osa-alueesta jatketaan vielä tarkemmin yksilötyönä.

Jaksojen aiheisiin liittyen on lisäksi valmisteltava esim. etätehtävänä ennakkoon esseitä, opintojakson jälkeen on kirjoitettava raportteja jne. Ja itse opintojaksot ovat olleet tosi tiiviitä: töitä saa tehdä aamusta iltaan ja ennen projektin esittelyä jopa yötä myöten. Eli siis ihan normaalia opiskelua...

Mikä on parasta opiskelussa? ja mikä huonointa?

Parasta on varmasti se, että saa tehdä töitä yhdessä erimaalaisten, samalla alalla toimivien ihmisten kanssa: kuinka erilaiset työtavat, näkemykset ja ajatukset saadaan hioutumaan yhteen hyvään lopputulokseen pääsemiseksi. Se ei aina ole ihan yksinkertaista, mutta varsin opettavaista.

Omalla kohdallani ehdottomasti eniten järjestelyjä on vaatinut töiden ja opiskelun yhteensovittaminen siten, että aikataulut työssä ja opinnoissa menevät yksiin ja että ylipäätään jaksaa: olen käyttänyt opiskeluihini pääasiassa lomia. Tiivis, kuukauden mittainen opintojakso ulkomailla ennako- ja lopputehtävineen ei vastaa ihan akkuja lataavaa kesälomaa...

Tutkinnon suorittaminen muuttui väbän aikaa sitten kokopäiväiseksi, onko tämä vaikuttanut opintoihisi?

Onhan se vaikuttanut jonkin verran: minulle joudutaan tavallaan nyt räätälöimään kurssimuotoisia opintojaksoja päiväopiskelijoiden opintoihin sopien. Päiväopiskelijoilla opintokokonaisuudet on sekoitettu - aiemmin kurssimuotoisessa opiskelussa yksi opintokokonaisuus oli pakattu yhdeksi, tiiviiksi paketiksi.

Onko mukana paljon suomalaisia? Entä muita kansalaisuuksia?

Pari suomalaista on aloittanut ennen minua kurssimuotoisesti, he tekevät varmaankin parhaillaan lopputyötään. Yksi suomalainen on nyt päiväopiskelijana. Mukana on ollut paljon eri kansalaisuuksia aina Aasiasta Eurooppaan, kotimainaan esim. Thaimaa, Kiina, Taiwan, Intia, Turkki, Italia, Sveitsi, Saksa. Nyt suurin osa päiväopiskelijoista kuitenkin taitaa olla saksalaisia.

oamk.fi

Ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtavaa koulutusta

Oulun seudun ammattikorkeakoulun Luonnonvara-alan yksikössä alkaa syksyllä 2007 seuraava ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtava koulutus:

**Maaseudun kehittämisen koulutusohjelma, agrologi (ylempi AMK) tai
hortonomi (ylempi AMK)**

Pohjakoulutusvaatimuksena maa- ja metsätalouden tai luonnonvara-alan ammattikorkeakoulututkinto tai muu soveltuva korkeakoulututkinto sekä tämän jälkeen hankittu vähintään kolmen vuoden työkokemus kyseiseltä alalta.

Hakuaika on 16.4.–4.5.2007 ja valintakoe 29.5.2007. Lisätietoja
www.oamk.fi/aikuiskoulutus. Osa opetuksesta järjestetään asiantuntijayhteistyössä Savonia-ammattikorkeakoulun kanssa.

**OULUN SEUDUN
AMMATTIKORKEAKOULU**

AMMATILLISET ERIKOISTUMIS- OPINNOT – MASTERTUTKINTO, MBA

haastateltavana Tellervo Sumanen

Mitkä opinnot?

Master-tason tutkintoa voi verrata ylempään korkeakoulututkintoon ja siihen voi hakea tutkinnon tunnustamista Opetusministeriöstä. Tutkintojen tunnustamisella tarkoitetaan päätöstä siitä, millaisen kelpoisuuden ulkomainen tutkinto antaa työmarkkinoilla tai jatko-opintoihin Suomessa.

Management and Leadership-ammattillisten erikoistumisopintojen laajuus on yhteensä 60 opintoviikkoa eli 30 opintopistettä. Tämän lisäksi voi halutessaan tehdä MBA-opin- näytetyön (dissertation), joka on laajuudeltaan 30 opintoviikkoa eli 20 opintopistettä. Opinnot ovat englanninkieliset ja ne tehdään opetussuunnitelman mukaisesti.

Missä ja miten?

Ammatilliset erikoistumisopinnot suoritettiin kahdessa vuodessa työn ohessa; iltaisin ja viikonloppuisin monimuoto-opiskeluna. Lähijaksot pidettiin Hämeen ammattikor- keakoulun tiloissa Visamäessä. Luennoitsijat tulivat Swansea Business School/Walesin yliopistosta. Opintoihin kuului opintomatka Walesin yliopistoon, jossa tavattiin opin- näytetyön ohjaaja ja tutustuttiin yliopiston kirjastoon – matka osoittautuikin tärkeäksi lähdemateriaalin hankintamatkaksi. Myös valmistujaisseremoniat pidettiin Walesissa perinteisen englantilaisen protokollan mukaan kaapuihin ja neliskulmisiin hattuihin sonnustautuneina.

Ketkä voivat osallistua ja mitä maksaa?

MBA-opintoihin vaaditaan yleensä vähintään opistoasteinen koulutus ja valmistumisen jälkeistä työkokemusta kaksi vuotta. Tarkemmat hakukriteerit ja hakuajat ilmoitetaan ennen hakuajan alkua. Hakuprosessiin kuuluvat myös pääsykokeet, joissa testataan mm. englannin kielen puhe- ja kirjoitustaitoja.

Kaksivuotisista erikoistumisopinnoista maksetaan opintojen järjestäjälle muutama sata euroa, minkä lisäksi tulee oppikirjahankintoja ja mahdollinen majoitus viikonloppuisin Hämeenlinnassa. Master-tutkintonomike maksaa noin 10 000 euroa. Tämän lisäksi kustannuksia tulee opintomatkastasta Walesiin ja esimerkiksi kielenkääntäjän palveluista päättötyön valmistumisvaiheessa.

Suosittelisitko muille?

Suosittelen ilman muuta! Opetus oli korkeatasoista, opinnot suoritettiin ennakkosuun- nitelman mukaisesti aikataulussa ja seuraavalle kurssille pääsi vasta suoritettuaan edelli-

sen kurssin hyväksytysti. Opiskelu teki hyvää substanssiosaamiselle - samalla harjaantui englannin kielen osaaminenkin. Master-tutkinnon opiskeleminen oli kokonaisuudessaan hieno kokemus, jossa sai uusia kontakteja ja pääsi jakamaan ajatuksia muiden alojen edustajien kesken. Puutarha-alakin kaipaa tällaista kaupallista ajatustenvaihtoa!

HOLLANTI, ENGLANTI, KANADA... MINNE LÄHTISIN SEURAAVAKSI?

HOLLANTI, ENGLANTI, KANADA...
MINNE LÄHTISIN SEURAAVAKSI?

Opiskelemaan ulkomaille? Harjoittelemaan ulkomaille? Lyhytkurssille ulkomaille? Vierailevien opettajien luentoja? Opiskelua yhdessä kansainvälisten opiskelijoiden kanssa? Kansainvälisyys on Opetusministeriön yksi keskeinen vaatimus ammattikorkeakouluopetukselle ja Hämeen ammattikorkeakoulun toimintatavoitteissa tärkeällä sijalla. Puutarbatalouden ja maisemasuunnittelun koulutusohjelmissa Lepaalla kansainvälisyys lähtee kuitenkin ennen kaikkea sisäisestä tarpeesta: halusta järjestää laadukasta opetusta ja antaa valmistuville parhaat mahdolliset eväät työelämää varten.

Lepaalla kansainvälisyys on osa arkea: Syyslukukaudella Lepaalla on joka vuosi 20-30 ulkomaalaista opiskelijaa, jotka opiskelevat yhdessä lepaalaisten kanssa englanniksi. Vierailevia luennoitsijoita käy koululla lukuisia - heidän luennoistaan saadaan alan uusinta tietoa tai laajennetaan luennoitavien aiheiden kirjoa. Lisäksi opiskelijoille tarjotaan lyhytkursseja ulkomailla. Kansainvälisyys ei aina vaadi matkustamista. Tuomalla kansainvälisyys Lepaalle opiskelijat pääsevät kansainvälisyyden makuun omalla opiskelupaikallaan, samalla heitä rohkaistaan lähtemään harjoittelemaan tai opiskelemaan ulkomaille. Vuosittain parikymmentä lepaalaista opiskelijaa lähtee työharjoitteluun maailmalle tai opiskelijavaihtoon johonkin Hämeen ammattikorkeakoulun yhteistyöoppilaitoksista.

Miksi kansainvälisyyttä korostetaan näin paljon? Syitä on monia: opinnollinen ulottuvuus, kulttuurien kohtaaminen ja tietenkin ehkä tärkeimpänä henkilökohtainen ulottuvuus. Ulkomailla voi opiskella uusia asioita, näkökulmat omaan alaan laajenevat, opintomenestys saattaa parantua vaihtojakson myötä ja motivaatio lisääntyä.

Ulkomaanvaihdossa opittavien työelämän selviytymistaitojen merkitystä ei voi liikaa korostaa. Opiskelija, joka ottaa vastaan haasteen tehdä työtä ulkomailla tai opiskella vieraalla kielellä, kasvaa sekä henkilökohtaisella tasolla että ammatillisesti. Jos ei aivan fyysinen ryhti niin sisäinen selkäranka näyttää ulkomaanjaksojen myötä selvästi suoristuvan. Ulkomailla hankitut itseluottamus ja ongelmaratkaisutaidot ovat varmasti taitoja, joilla paikka työelämästä löytyy helpommin.

Laaja kontaktiverkosto

Hortonomiopiskelijoilla on käytössä koko Hämeen ammattikorkeakoulun (HAMK) kansainvälinen verkosto. Oppilasvaihdosta HAMK:lla on sopimukset noin sadan oppilaitoksen kanssa ympäri maailmaa. Lepaan oma maisemasuunnitteluun ja puutarhatalouteen liittyvä verkosto on osa tätä kokonaisuutta. Vaihtoehtoja on tarjolla niin paljon, että aina on jossain paikka vapaana, jos vain halua lähtemiseen löytyy. Ulkomaanjakso ei pidennä opintoja: suunnitelmallisesti ulkomailla tehdyt opinnot luetaan aina osaksi tutkintoa.

Harjoittelupaikoista on vuosien varrella kertynyt oma verkostonsa, mutta lisää hyviä harjoittelupaikkoja etsitään kuitenkin koko ajan. Paikkoja hankitaan monella tapaa: opiskelijat voivat oma-aloitteisesti etsiä paikkoja itse, niitä löydetään opettajien kontaktien kautta ja yhteistyöverkoista. Valmistuneiden hortonomien vinkit ja apu otetaan ilo mielin vastaan! Tänä vuonna saimme Hortonomien Yhdistyksen jäsenkunnan kautta järjestymään harjoittelupaikkoja Pohjois-Irlantiin.

Hollanti suosituin kohde, englanti käytetyin kieli

Hollanti on puutarhatalouden opiskelijoiden suosituin kohde. HAS den Boschin ammattikorkeakoulun kanssa puutarhatalouden koulutusohjelmalla on sopimus kaksois-tutkinnosta. Tämä tarkoittaa sitä, että opiskelemalla neljännen vuoden Hollannissa hortonomi-tutkinnon lisäksi opiskelija saa suoritettua hollantilaisen puutarhainsinöörin tutkinnon. Marjanviljelystä kiinnostuneille tarjotaan lopputyöpaikkoja Scottish Crop Reserch Intitutessa Skotlannissa, tutkimusorientoituneet voivat lähteä vaikkapa Bolognan yliopistoon Italiaan, kehitysyhteistyöuralle vievät linkit Keniassa, amerikkalaista business-kulttuuria voi opiskella Ohio State Universityssä tai Nova Scotiassa Kanadassa, eksotiikkaa kaipaaville on tarjolla maisemasuunnittelua Malesiassa, ja eipä Kiina-ilmiotä ole ohitettu Lepaallakaan: tarjolla on kaupallisia opintoja Shanghain yliopistossa. Yhteistyö toimii kaikkiin Baltian maihin ja Pohjoismaihin, EU-maista melkein kaikki ovat verkostossa mukana.

Englannin kieli on opiskelijoiden keskuudessa suosituin. Englanniksi pärjää Brittein saarten lisäksi Pohjois-Amerikassa, Afrikassa, Aasiassa ja monet entisen Itä-Euroopan maan yliopistot ovat kasvattaneet kovassa tahdissa englannin kielistä opetustarjontaansa. Saksaa monet ovat lukeneet, mutta kieltä arastellaan, monesti aivan turhaan. Harvinaisempien kielten osaajia on myös aina joukossa, heitä varten on luotu kontakteja Espanjaan, Ranskaan, Italiaan ja moneen muuhun maahan.

Taloudellista tukea tarvitaan

Euroopan unionin ja HAMK:n omien tukien ansiosta ulkomaille lähteminen on useimmille rahallisesti mahdollista. EU:n Erasmus- ja Pohjoismaisessa vaihdossa Nordplus-ohjelmien kautta voidaan opiskelijoille maksaa matkatukea. Monia kahdenvälisiin sopimuksiin perustuvia vaihtoja HAMK rahoittaa omilla varoillaan. HAMK maksaa ulkomaille lähti-
jöille myös palkkatukea. KELAn tuet ovat myös suuremmat ulkomailla harjoitteleville ja opiskeleville.

Nämä kaikki tuet on kohdistettu minimissään kolme kuukautta ulkomailla harjoitteleville tai opiskeleville. Lyhytkurssit ulkomailla joudutaan rahoittamaan erikseen. Intoa lyhytkursseihin kuitenkin on. Toukokuussa 2007 noin 15 opiskelijaa on lähdössä pari-
viikoksi Englantiin British Garden -kurssille. Englantilaisten puutarhoihin opiskelijoita perehdyttää kanadalainen professori, joka tuo mukaan myös omia opiskelijoitaan. Matka rahoitetaan opiskelijoiden omatoimisesti tekemällä lehti-hankkeella ja stipendeillä. Lyhytkurssit onnistuvat joskus myös hankerahoituksen kautta: paraillaan kerätään opiskelijaryhmään opintomatkaa Keniaan, puolet matkan kuluista maksetaan kehitys-
yhteistyöhankkeesta, jossa HAMK on mukana.

KARPALON VILJELYÄ KANADASSA

Opintomatkanani suuntautui Kanadaan ja siellä Quebecin provinssiin syyskuun lopulla vuonna 2006. Alue tunnetaan yhtenä karpalon päätuotantoalueista Kanadassa ja koko maailmassa. Olin valmistellut matkaani keskustelemalla Suomessa vierailevan quebeciläisen Université Lavalin tutkijan, Guillaume Théroux Rancourtin kanssa. Hän on perehtynyt karpalon ja lakan viljelyyn ja niissä erityisesti maaperäasioihin.

Tavoitteenani oli päästä kurkistamaan hieman syvemmälle kanadalaiseen karpalon tuotantoon ja myös heidän lakkakokeisiinsa. Karpalon viljely ei ollut lainkaan sellaista salatiedettä, etteikö sitä olisi esitelty ja päästetty vierailijoitakin tutustumaan. Lakan osalta tilanne oli hieman erilainen. Käytännön esteeksi muodostuivat viimeistään pitkät etäisyydet, sillä koekentät olivat pohjoisessa, useiden satojen kilometrien päässä Quebec-citystä. Toki heidän osaamisensa lakan viljelyssä ei ole sen korkeammalla tasolla kuin meillä Suomessa, joten varsinaisesti mitään uutta ei olisi ollut nähtävillä.

Karpalon viljelyssä mielenkiintoisinta oli päästä tutustumaan käytännön viljelmälle juuri sadonkorjuun aikaan. Alueella koko kylän väki oli mukana sadonkorjuutouhussa – kukin kykyjensä mukaan. Kyläkoululle oli pystytetty näyttely, joka kertoi karpalon viljelystä, historiasta nykypäivään. Lisäksi kylän eläkeläiset kierrättivät turistiryhmiä perinteisillä keltaisilla koulubusseilla viljelmille sekä pitivät kahviota ja myyjäisiä. Varsinaiset työikäiset olivat sitten pelloilla sadonkorjuutöissä. Kylässä ja sen lähialueilla viljeltiin karpaloa noin 1500 ha pinta-alalla ja ammattimainen viljely oli aloitettu jo 1930-luvun lopulla.

Viljelmän perustaminen

Viljelmä, johon pääsimme tutustumaan oli noin 50 ha suuruinen. Heillä peltolohkot oli perustettu lähes puhtaalle hiekkamaalle, missä ilmavan hiekkakerroksen paksuus oli noin 15 cm. Turpeen ohella hiekka on karpalolle sopivimpia kasvualustoja ilmavuutensa ja happamuutensa vuoksi. Toki pohjamaan on oltava niin tiivistä, että veden nosto altaisiin onnistuu, eikä vesi karkaa hiekkaharjujen syvyyskiin. Erityisen tärkeää on, että viljelyaltaat ovat lähes tasamaalla juuri vedennoston ja sen käsittelyn vuoksi. Altaat ovat yleensä 1-2 ha kokoisia ja maan viettävyys saa olla enintään 1 %. Altaisiin asennetaan padotuskastelujärjestelmä perustamisen yhteydessä. Näin vettä saadaan tarvittaessa nostettua tai poistettua altaista tarpeiden mukaan kasvukauden aikana. Lisäksi kastelujärjestelmään kuuluvat pumppausasemat, joilla vettä liikutellaan viljelyaltaista varastoaltaisiin ja normaalit sprinkler-järjestelmät kasvukauden sadetuksiin ja hallan torjuntaan. Veden tarve viljelmällä on noin $1 \text{ m}^3 / \text{m}^2 / \text{vuosi}$, mutta samaa vettä kierrätetään eikä suinkaan lasketa hukkaan. Myös eri altaiden välillä vuorotellaan veden käytössä. Useimmin sopivan veden saanti onkin suurimpia ongelmia karpaloviljelmän perustamisessa. Kanadassa

tutkitaankin paljon suoveden johtamista karpaloviljelmille. Etuja ovat veden happamuus ja tietyillä alueilla sen helppo saatavuus.

Kokonaisuudessaan viljelmän perustaminen on hyvin arvokasta. Maanrakennustöiden ohella taimet tai pistokasmateriaali ovat ensimmäisellä kerralla arvokkaita (myöhemmin lisätään omista kasvustoista) ja lisäksi tarvitaan

erikoiskoneita hoito- ja sadonkorjuutöihin. Keskimäärin perustaminen maksaa noin 50.000 €/ha ja koneiden hankinta sen lisäksi. Yhteiskoneiden käyttö on lähes mahdollista, koska hoitokoneet ovat suunnattoman kokoisia liikuteltaviksi viljelmältä toiselle ja sadonkorjuutyöt taas ajoittuvat lähes yhtä aikaa kaikilla viljelmillä.

Viljelmän hoito ja työntarve

Viljelmän hoidon tarve voidaan jakaa vuosittaisiin toimenpiteisiin sekä muutaman vuoden välein jaksottuviin töihin. Altaiden rakentamisen ja kasvuston perustamisen jälkeen 3-5 ensimmäistä vuotta ovat pelkkää hoitoa, satoa ei käytännössä saada. Karpalo on hyvin arka juuristostaan ja erityisesti ilmavuudesta juuristoalueella. Sen vuoksi kasvustoa hiekoitetaan vuosittain ensimmäisten kolmen vuoden aikana. Talvella kasvuston päälle jäädytetään jääkansi, jolloin koneilla on helppoa ja kasvuston kannalta turvallista ajaa päällä. Hiekkaa levitetään kauttaaltaan parin sentin kerros, joka keväällä jään sulaessa painuu kasvuston tyvelle ilmastamaan maaperää. Myöhemmin, satovuosien aikana hiekoitusta tehdään 3-4 vuoden välein. Jääkansi suojaa myös herkkää kasvustoa pakkasvaurioilta. Karpalon kukka-aiheet paleltuvat noin -12 °C:ssa. Jääkannen alla on keskimäärin -5-7 °C lämpötila.

Kasvukaudella hoitotöihin kuuluvat alkukesästä ensimmäisinä hallan torjunnat. Sitä varten on olemassa yleensä sprinkler-järjestelmä. Mikäli sellaista ei ole, niin myös veden nostaminen altaisiin on mahdollista. Tosin karpalon juuristo ei siedä kovin pitkiä aikoja veden alla, joten hallan torjunta padottamalla voi tulla yllättävän kalliiksi, kun vesi on nostettava ja laskettava joka päivä halla-aikoina.

Lannoituksella annetaan normaalisti vuosittainen ravinteiden tarve. Oikealla lannoituksella ehkäistään myös jaksottaissatoisuutta. Karpalolla on herkkyyttä "lepovuosien" pitämiseen runsaan sadon jälkeen. 3-4 kertaa kesässä annettavalla lannoituksella karpalo pidetään sopivassa vegetatiivisessa kasvussa sadon silti kärsimättä. Vuosittaiset pääravinnetarpeet hehtaareille ovat N 50 kg, P 60 kg ja K 80 kg. Lannoitus voidaan antaa

joko kastelulannoitteena ruiskulla, mikä on yleisintä tai normaalina pintalannoituksena. Kasvusto on kuitenkin niin herkkä, ettei sen päälle voi ajaa koneilla kasvukaudella. Sen vuoksi lannoitukset tehdään joko kastelulaitteistolla tai jopa 10 m leveällä, altaan reunalta ajettavalla ruiskutuspuomilla.

Kasvinsuojelua tarvitaan lähinnä rikkakasveja ja joitain tuholaisia vastaan. Rikkakasvit voidaan torjua joko ruiskutuksilla tai yleisimmin käsin kitkemällä. Hapan maa (pH 4,2 -5) ehkäisee monien rikkojen kasvua jo luonnostaan, mutta muutamia, lähinnä puiden taimia joudutaan kitkemään. Tuholaispuolella perhostoukat ovat yksi hankalimmista. Niihin tehoavat kuitenkin biologiset torjuntaeliöt. Kärpästoukille puolestaan riittää veden nosto muutamaksi tunniksi hukuttamaan ne.

Vierailemallamme tilalla hoitotoistista selviydyttiin omistajien omana työnä. Noin 50 ha suuruinen viljelmä vaatii kahden kokoaikaisen työntekijän työpanosta. Toki yksikin sen homman hoitaisi suurelta osin, mutta kiireaikoina tarvittaisiin apulaista.

Sato ja sadonkorjuu

Karpalo alkaa tuottaa täyttä satoa vasta 3-5 vuoden kuluttua perustamisesta. Sama kasvusto oikein hoidettuna tuottaa sitten jopa 100 vuotta. Hyvillä viljelmillä satot ovat jopa 25 tonnia hehtaarilta. Keskimääräinen viljelijähinta tällä hetkellä oli noin 0,62 €/kg. Liikevaihtoa tuollaiselta 50 ha viljelmältä kertyi vuodessa vajaat 800.000 €. Karpalon viljely oli ollut todella hyvää liiketoimintaa vielä 1990-luvulla, mutta ylituotanto oli romahduttanut hinnat 2000-luvulle tultaessa. Sen vuoksi uusia viljelmiä ei nykyisin juuri perustettu. Ainoastaan olemassa olevat viljelijät kykenivät laajentamaan, koska heillä oli jo koneet ja laitteet sekä tarvittavaa pistokasmateriaalia omasta takaa.

Varsinainen sadonkorjuu ajoittui vierailemallamme alueella syyskuun puolivälistä loka-kuun lopulle. Käytännössä kaikki sato korjataan koneellisesti. Ainoastaan pieniä määriä voidaan noukkia käsin joihinkin erikoistarpeisiin.

Sadonkorjuu voidaan aloittaa, kun marjojen antosyaanitasot ovat riittävän korkeita. Tällä varmistetaan sadon kypsyys ja käytettävyyys oikeisiin tarkoituksiin. Tavoitetaso oli 30 mg/100 g. Myös viljelijähinta määräytyi tämän pitoisuuden mukaan. Sadonkorjuussa altaisiin nostetaan vettä noin 20-25 cm korkeudelle. Marjat irrotetaan koneellisesti. Altaissa ajetaan kevytrakenteisella puimurilla, joka täristää kasvustoja irrottaen marjat kellumaan veden pinnalle. Tämän jälkeen marjalautat kootaan yleensä käsin vedettävillä puomeilla yhteen nurkkaan viljelyaltaassa. Altaasta marjat nostetaan imurilla veden kanssa ylös siivilälle, missä vesi erotetaan marjoista ja palautetaan takaisin altaaseen. Marjat menevät omaa reittiään kuorma-auton konttiin. Varsinaiseen sadonkorjuutyöhön tarvittiin tällä viljelmällä 7-8 henkilöä. Puimuria ajoi yksi henkilö, pumppulaitetta käytti kaksi henkilöä ja altaassa puomien kanssa työskenteli 4-5 henkilö. Homman edetessä suotuisasti, 50 ha viljelmän sadonkorjuu oli tehty kolmessa viikossa.

KARPALON VIJJELYÄ KANADASSA

1/2007

Karpalon tuotanto ja käyttö

USA ja Kanada tuottavat tällä hetkellä maailman karpaloista yli 60 %. Kokonaispinta-ala karpalon viljelyssä on kuitenkin ainoastaan vajaat 30.000 ha. Suurin osa tuotannosta, noin 80 % menee mehuteollisuuteen. Karpalo on yleisimpiä mehutiivisteiden raaka-aineita. Tuorekäyttöön karpalosta menee vain noin 6 %. Nykyisin käyttö on laajenemassa terveysvaikutteisten tuotteiden puolelle. Toki niiden osuus on ja tulee olemaan vielä kauan hyvin minimaalista, mutta tuottajahintaa tällä on mahdollista nostaa jonkin verran.

Myös Suomessa on tehty kokeiluja pensaskarpalolla, mutta tulokset ovat toistaiseksi olleet aika vaatimattomia. Uusimmat kokeet ovat tällä hetkellä meillä luonnossakin esiintyvän isokarpalon venäläisillä lajikkeilla. Saa nähdä koska tuollaisia satojen tai tuhansien hehtaarien viljelyalueita on meidänkin kotinurkillamme.

KESÄN 2007 HORTOKLUBI

Loviisassa la 9.6.2007

Hortoklubilaiset tutustuvat 9.6.2007 Loviisan edustalla sijaitsevaan Svartholman merilinnoitukseen.

Luvassa opastettu kasvikierros paikallisen "kasvigurun" johdolla. Saarelta löytyy oma ravintola ja museo sekä uimaranta. Kokoontuminen Loviisan Laivasillalla klo 11.30. Ilmoittautumiset Essi Niemelä, p. 050 5743540.

EI ENÄÄ YHTÄÄN SIPULIA JA MUITA HIENOJA IHMISIÄ

Hortoklubi vieraili Porvoossa 9.12.06 Inge Löökin ja Tuikku Tenhovuoren "Saaristo"-aiheisessa akvarellinäyttelyssä Yrjö A. Jäntin taidekokoelman tiloissa.

Inge Löök (synt. 1951) kertoo, että hän aloitti taideopinnot, mutta tunki, ettei ollut oikeassa paikassa ja vaihtoi puutarhurikouluun Överbyssä. Sieltä hän löysi samanhenkisiä ihmisiä. Tai niin kuin hiljainen ja vaatimaton taiteilija toteaa yllättävän räväkästi: Puutarhahihmiset ovat helevetin hienoja ihmisiä! Inge valmistui puutarhuriksi vuonna 1974 ja ehti työskennellä Björkvallin taimistolla, mutta pikkuhiljaa häneltä alettiin pyytää lisää piirroksia ja pian hän huomasi olevansa kokoaikainen taiteilija. Lopulta hän valmistui myös graafikoksi 1979.

Inge asuu pienessä, tavaraa pursuavassa 44 neliön piparkakkutalossa Pernajassa, lähellä kirkkoa. Monet aiheet hän löytää lähiympäristöstään ja kuvaa niitä eri vuodenaikoina, jotta voi virittyä tarvittaessa vaikkapa jouluiseen talvitunnelmaan keskellä kesää. Tämä on tarpeen joulukortteja tehdessä. - Nykyajan tekniikka on ihmeellistä, yhdelle muistikulle mahtuu mahdoton määrä kuvia, Inge päivittelee. Hän ei aiemmin harrastanut valokuvausta, mutta digikameran käytön helppouden myötä valokuvauksesta on tullut yksi hänen työvälineistään.

Inge on tuttu suurelle yleisölle jouluisista postikorteista, ex libriksistä, kirjojen ja lehtien kuvituksista, öljymaalauksista ja akvarelleista. Ingen töitä ovat tilanneet monet tunnetut nimet: mm. Otava, WSOY, Yleisradio, Kemira, Lasten keskus, ET-lehti, Invalidiliitto, Yhtyneet kuvalehdet, Suomen punainen risti, Puutarhaliitto, Kotimaiset kasvikset, Valio, UPM-Kymmene, Lähetys-seura ja Mannerheimin lastensuojeluliitto.

Inge Löök paljastaa, että hänen nimensä on taiteilijanimi, joka syntyi jo kouluikäisenä. Hän inhosi sydämensä pohjasta sipulia, tästä siis ruotsinkielinen nimi "ei yhtään sipulia". Maku muuttuu ja nykyisin hän taas rakastaa sipulia yli kaiken ja onkin miettinyt, että hänen nimensä pitäisikin muuttua Mera Löökiksi, "lisää sipulia".

Tuisku Tenhovuori (synt. 1953) myöntää, ettei hänkään käytä aivan alkuperäistä nimeään. Tuula-nimisiä oli koulussa samalla luokalla viisi, joten opettaja keksi jokaiselle oman lempinimen. Annettu lempinimi oli niin hyvä, että se on säilynyt läpi elämän. Sukunimi on mieheltä saatu.

Tuisku valmistui mainosgraafikoksi 1978 ja työskentelee päivisin AD-visualistina A-lehtien mainostoihmistossa. - Maalaan iltaisin ja viikonloppuisin eli silloin kun jää aikaa päivätyöltä, hän kertoo. Maalamisen hän aloitti opiskeluvuosinaan. Pitkän aikaa Tuiskun ateljee oli makuuhuoneessa, mutta kolme vuotta sitten hän valtasi lapsilta jääneen huoneen työtilakseen. Silti hän ei ole mahtua kaiken tavarankeskelle. - Tyhjällä tilalla on taipumus täyttyä, Tuisku filosofoi tyyneesti.

Luonto upeine värisävyineen on maalausten ykkösaihe: kukat, metsät, rannat, kivet ja kalliot. - Maalaaminen tarkoittaa minulle ympärillä olevan hetkellistä unohtamista, terapiana, kuin kävisi sisäistä monologia, Tuisku pohtii. - Jännittävää maalaamisen tekee sattumat ja yllätyksellisyys. Akvarelli on aina haaste, välillä se villiintyy, tekee suunnittelemattomia omapäisiä lätköitä tai imaisee idean syviin huokosiinsa jättämättä minkäänlaista korjausmahdollisuutta.

UUTUUKSIA JA VANHOJA TUTTAVUUKSIA KESÄKUKKARINTAMALLA

Hortonomien yhdistys järjesti 25.1.2007. Tilastokeskuksessa luontopäivän teemalla Kukkiivat viheralueet.

Fleuroselect-organisaatio testaa ryhmäkasvilajikkeita ympäri maailmaa sijaitsevilla koekentillä. Testausten ja havaintojen perusteella parhaat lajikkeet palkitaan vuosittain Fleuroselect-kultamitalilla. Suomessa ei ole testauskenttiä, mutta Suomen ainoa kultamitalipalkittujen lajikkeiden näytettä sijaitsee Hämeen ammattikorkeakoulun Lepaan yksikön puistossa, kertoo Virpi Väre. - Näyttemaalla ovat nähtävillä viiden viimeisimmän vuoden palkitut lajikkeet ja tänä kesänä näyttemaalle tulee 2004-2008 palkittuja lajikkeita. Lepaalla on siis vuosittain nähtävillä ennakkoon vasta vuoden kuluttua markkinoille tulevia uutuusryhmäkasvilajikkeita.

Kultamitalipalkitut lajikkeet ovat olleet pääasiassa Suomessa yksivuotisia käytettäviä ryhmäkasvilajikkeita. Viime vuosina kultamitalilla palkittujen lajikkeiden joukkoon on tullut yhä enemmän perennoja, joiden pääasiallinen palkitsemisperuste on ollut kukinta ensimmäisenä vuonna kylvästä ilman kylmäkäsitelyä. Virpi Väre toteaa Lepaalta saatujen kokemusten perusteella, että useat palkitut perennat eivät ole olleet kasvustoltaan parhaimmillaan ensimmäisenä vuonna, vaan vasta vuoden tai kahden vuoden kuluttua kylvästä. Sen sijaan palkitut kesäkukkalajikkeet ovat pääsääntöisesti erittäin hyviä lajikkeita Suomeen.

Tähtilobelialoistaa uutuusien joukossa

Tänä vuonna markkinoille tulevista lajikkeista saa kiitosta erityisesti tähtilobeliala, *Laurentia hybrida* "Avant-garde Blue" ja "Avant-garde Pink". - Nämä vaalean violetit ja hennon vaaleanpunaiset 25-60 cm korkeat tähtilobelialat leviävät nopeasti ja peittävät rikkakasvit alleen, kertoo Väre. - Sateenkestävä se oli ainakin syksyllä 2006, muutenhan kesä oli hyvin vähäsateinen. Tähtilobelialla on varhainen ja jatkuva kukinta, eikä sitä tarvitse nyppiä.

Kullankeltainen, puolikerrottu isokaunosilmä (*Coreopsis grandiflora* "Presto") on kiitollinen ja helppo ryhmäkasvi. Se on tiivis- ja matalakasvuinen

(15-20 cm) sekä runsaskukkainen. Harjaneilikka (*Dianthus barbatus* "Noverna Clown") kestää jonkin verran hallaa, mutta erikorkuiset kukkaversot saavat kukinnan näyttämään epätasaiselta. Uutuuspelargonin (*Pelargonium hortorum* "Infiniti Scarlet") loistavan punainen väri näkyy kauas ja kuivana kautena se kukkiin erinomaisesti. Korutsinnialla (*Zinnia haageana* "Aztec Sunset") on ryömivä ja peittävä kasvutapa ja se haaroo hyvin. Kukkien koko pienenee, mutta määrä lisääntyy syksyä kohden.

Lisätietoa ja kuvia Fleuroselect-palkituista lajikkeista löytyy osoitteesta www.fleuroselect.com.

Väriä ja vaihtelua istutuksiin

Jarmo Lemström Scheteligiltä kiinnittää huomiota siihen, että kasvien kasvupaikkavaatimukset tunnetaan ja niitä käytetään oikeissa paikoissa. - Saman kasvin ominaisuutta voidaan tilanteesta, paikasta ja olosuhteista riippuen pitää etuna tai haittana. Kasvi voi olla helppohoitoinen, koska sitä ei tarvitse nyppiä, toinen pitää tätä ominaisuutta kiu-sallisena roskaamisen takia.

Tärkeintä yksivuotisten kasvien käytössä on, että niitä voi vaihtaa vaikka joka vuosi. - Miksi istuttaa aina samat kasvit aina uudestaan samaan paikkaan, kun tarjolla on vaikka kuinka paljon vaihtoehtoja, kysyy Kirsti Oksanen Helsingin kaupungilta. Perinteisten ryhmäkasvien lisäksi löytyy valtava määrä ihania käyttökelpoisia kasveja, joita voi käyttää kesäkukkaistutuksissa tai joilla voi täydentää esim. aukkoja perennaistutuksissa.

Oksanen kertoo, että Helsingin kaupungin istutukset ovat olleet jo vuosia monilajisia, jolloin oli kesä minkälainen tahansa, niin joku kasveista menestyy. Monilajisessa istutuksissa voi käyttää uusia ja erikoisiakin kasveja, eivätkä yksittäisten kasvien epäonistumiset näy niin helposti. Monilajisuus vaatii kuitenkin hoitajalta ja suunnittelijalta

ammattitaitoa. Erityisesti suunnittelijan on tunnettava kasvien kasvutapa, kasvukorkeus ja kuinka ne käyttäytyvät sekaryhmissä. Esimerkiksi koristeheinät voivat röyhähtää valloilleen, jos niitä on liikaa istutuksissa.

Istutuksissa kannattaa suosia kasveja, joiden koriste-arvo perustuu lehtiin. Ne kukkivat usein vaatimattomammin kuin tavalliset ryhmäkasvit, jos kukkivat ollenkaan, mutta koristeellisuus säilyy silti. Niitä ei tarvitse nyppiä, eivätkä ne ole niin sään armoilla kuin kukkivat ryhmäkasvit. Koristeellisista lehtikasveista voisi tehdä kokonaisen ryhmäkasvi-istutuksen, mutta jostain syystä kaupunkilaiset ainakaan Helsingissä eivät pidä

niistä, vaan he haluavat värikkäitä kukkia. Kirsti Oksanen on ratkaissut ongelman suunnittelemalla istutukset niin, että syntyy kukkiva vaikutelma, vaikka joukossa onkin paljon lehtiensä ansiosta käytettäviä ryhmäkasveja.

Kaunislehtisillä, lähinnä harmaa- tai myös punalehtisillä kasveilla voidaan korostaa, keventää, selkeyttää ja rajata istutusta. Sekaistutus kaipaa usein selvän rajauksen, joka ikään kuin kokoaa kasvit yhteen. Kookkaat kasvit voivat antaa myös lisäkorkeutta istutukselle. Kirjavalehtiset kasvit ovat useimmin lisämausteita ja helpointa on käyttää vain yhtä kirjavaa lajia istutuksessa. Useammankin lajin käyttö voi onnistua, mutta aika usein siitä tulee liian levoton.

Hortonomien Yhdistys ry julistaa haettavaksi

STIPENDEJÄ 4200 EURON ARVOSTA

Stipendejä voivat hakea Hortonomien yhdistys ry:n jäsenenä vähintään kolme edellistä vuotta olleet henkilöt, hortonomiksi opiskelevat opintokurssit (ei vaadita jäsenyyttä) sekä yksittäiset hortonomi-opiskelijat (vaaditaan saman vuoden jäsenyys). Stipendejä myönnetään ammattitaidon ylläpitämiseen ja kehittämiseen, opintomatkoihin sekä jatko-opintoihin.

Stipendiä haetaan lomakkeella, jonka saa Ammi Malkamäeltä sähköpostilla jasen1@hortonomienyhdistys.fi, puhelimitse p. 040 701 0205 tai tilaamalla alla olevasta osoitteesta.

Hakemukset osoitetaan Hortonomien yhdistys ry:n johtokunnalle ja ne on jätettävä 30.4.2007 mennessä osoitteella: Isonvillasaarentie 6 E 133, 00960 HELSINKI.

VIHREÄ SAARI KUTSUU!

**TULE PUUTARHAMATKALLE
POHJOIS-IRLANTIIN 14.-17.6.2007**

Hortonomien yhdistys järjestää ainutlaatuisen matkan Pohjois-Irlantiin, jossa monikaan ei varmasti ole vielä käynyt viime vuosikymmenien levottomuuksien jälkeen. Nykyisin rauhallinen Pohjois-Irlanti on osa todellista puutarha-alan jättiläistä Iso-Britanniaa, jossa puutarhanhoito on tärkeä osa elämää. Vierailut maineikkaisiin puutarhakohteisiin, tutustuminen kasviharvinaisuuksiin ja yhteyksien luominen paikallisiin puutarha-alan vaikuttajiin antavat varmasti uutta niin ammatillisesti kuin harrastusmielessäkin. Eikä muitakaan nähtävyyksiä ole unohdettu, luonto on kokemisen arvoinen elämys - ja irlantilaisessa pubissahan pitää käydä ainakin kerran elämässä!

Torstai

Helsingistä lähdetään Finnairin lennolla klo 08.45 ja Dubliniin saavutaan klo 09.55 (ajat paikallista aikaa). Dublinista siirrymme linja-autolla Belfastiin ja iltapäivällä tutustumme tehokkaasti kaupungin nähtävyyksiin.

- Belfastin kaupungin puisto-osasto, johon tutustutaan puisto-osaston johtajan avustuksella. Lounas.
- Belfastin kaupungin kasvitieteellinen puutarha, pääpuutarhuri Reg Maxwell kertoo puutarhan historiasta
- Sir Thomas ja Lady Dixonin maineikas ruusupuutarha, pääpuutarhuri Eugene Trainor kertoo upeista ruusuista

Puutarhakohteiden jälkeen on mahdollisuus nauttia omalla kustannuksella olut perinteisessä pubissa, jolla on pitkä historia ja joka on niitä "must" -paikkoja Belfastissa. Vaihtoehtoisesti vapaata tutustumista Belfastiin. Siirtyminen majoitukseen Greenmount Campukselle.

Perjantai

Tutustumme 1800-luvulta peräisin olevaan Mount Stewart-puutarhaan kävellen pääpuutarhuri Phil Rollinsonin johdolla sekä itse taloon oppaan kanssa. Lounas ja matkamuistomyymälän houkutuksia klo 15 saakka.

Mount Stewart Garden

Tämän jälkeen siirrymme paikalliseen parlamenttitaloon, Stormont Estateen, jossa meidät vastaanottaa maatalousministeriön kansliapäällikkö. Estateen tutustumme tilanhoitajan johdolla, tilaisuudessa tarjotaan kahvit, jonka jälkeen vapaata kävelyä puistossa.

Siirtyminen takaisin Greenmount Campukselle. Kolmen ruokalajin illallinen n. klo 19.00.

Lauantai

Aamupalan jälkeen suunnataan koko päivän retkelle Giant Causewaylle sekä Bushmills Whiskey-tehtaalle. Matka Greenmount Campukselta Giant Causewaylle kestää noin 2 tuntia Antrimin rannikotietä pitkin, joka on erittäin kaunis reitti. Jos ilma suosii, voi jopa Skotlanti näkyä.

Matkalla tutustutaan Bushmills Whiskey -tehtaaseen, jossa opastettu kierros kestää noin 50 min, sisältää paljon kävelyä. Tehtaanmyymälä, jossa myös ostosmahdollisuus.

Lounas nautitaan läheisessä National Trust'in omistamassa hotellissa. Neljän ruokalajin lounas.

Tutustuminen Giant Causeway'hin. Tämä kohde on yksi UNESCON maailmanperintölistalla olevista luontokohteista. Sisältää paljon kävelyä.

Siirtyminen takaisin Greenmount Campukselle. Kolmen ruokalajin illallinen n. klo 19.00.

Iltavapaalla ehtii vielä esim. Belfastin keskustaan. Lähellä on iso ostoskeskus tuliaisostoksia varten.

Sunnuntai

Aamupalan jälkeen tutustuminen itse Greenmount Campukseen Claire Woodsin esittämänä. Hän on koulutusvastaava ja BBC:n puutarha-ohjelmista tunnettu juontaja.

Huoneiden luovutus ja lähtö Seafordeen, yksityiseen puutarhaan, jonka historia juontaa aina 1700-luvulla asti. Puutarhaan tutustutaan kävellen puutarhan omistajan Patrick Forden johdolla. Lounas paikan päällä ja mahdollisuus taimiostoksiin. Puutarhassa on mm. kahden hehtaarin "walled garden", aidattu puutarha. Puutarhasta löytyy monia harvinaisia kasveja, kuten Crinodendron patagua, Olearia x 'Zennorensis', Paulownia fargesii, Rosa forrestii, iso Rhododendron arboreum ja monia muita Rhododendroneita, Azaraseja ja Magnolioita. Siellä on myös hyvin harvinainen Dicksonia antarctica (tree fern).

Lähtö lentokentälle viimeistään 14.00. Lento lähtee 18.00 Dublinista Helsinkiin, perillä klo 23.

Koko matkan ajan yöpyminen Greenmount Campuksella, majoitus sisältää aamupalan. Kaikki huoneet ovat 1 hengen huoneita, joissa vuodevaatteet, oma suihku, pesukone, jääkaappi ja nettiyhteydet, huoneilla on yhteinen olohuone. Oma pyyhe mukaan!

Matkan aikana ruokaillaan joko kohteissa, matkan varrella tai Greenmount Campuksella. Oma linja-auto on käytettävissä koko matkan ajan.

Paikallisena apunamme kohteissa on Taina Suonio. Matkan hinta on Hortonomien yhdistyksen jäseniltä 700e, muilta 720e. Hinta sisältää lennot, bussikuljetukset Irlannissa ja majoituksen aamupaloiineen sekä sisäänpääsymaksut kohteisiin. Lisäksi hintaan kuuluu lounas joka päivä sekä illalliset perjantaina ja lauantaina.

Paikkoja on rajoitetusti! Ilmoittaudu heti Virpi Grahnille joko sähköpostilla: vgrahn@suomi24.fi tai puhelimitse: 050 352 7367. Varausmaksu 100 euroa on maksettava 30.3.2007 mennessä, loppusumma 1kk ennen lähtöä!

Lisätiedot: Virpi Grahni (vgrahn@suomi24.fi) ja Taina Suonio (belfast4@btconnect.com)

Edellinen sivu: Giant Causeway. Ylinnä: Aamiainen, yllä: Belfast Botanic Garden.

HEI!

Olen Taina Suonio, tänä keväänä hortonomiopintojeni (HNC/ HND in Horticulture) Pohjois-Irlannissa lopetteleva puutarha-alan ammattilainen ja oppaanne Hortonomiyhdistyksen matkalla Pohjois-Irlantiin.

Opintojeni ohella työskentelen hallinnollisena avustajana Pohjois-Irlannin rauhanprosessin osana olevan Kansainvälisen

Aseidenluovutuskomission palveluksessa. Pohjois-Irlannissa olemme asuneet runsaat yhdeksän vuotta. Sitä ennen olemme asuneet Kroatiaissa, Serbiassa ja Makedoniassa, niinkään mieheni työni johdosta, tehden ekskursioita lukuisiin muihin maihin. Nämä kokemukset ovat voimakkaasti muokanneet mielikuviani erilaisista maisemista ja puutarhoista.

Eräs brittiläinen puutarhasuunnittelija totesi minulle: "Flowers are international!" Näitä sanoja olen pohtinut, valmistellessani Hortonomiyhdistyksen tulevaa matkaa tänne, toivoen teille unohtumattomia kokemuksia ja elämyksiä kotiin Suomeen vietäväksi.

Tultuani perheineni Pohjois-Irlantiin v. 1997, huomasin pian minkälainen puutarha-alan paratiisi saarivaltiot on. Paitsi leutoa, monenlaista kasvattamista suosivaa ilmastoa, Brittein saarilla on pitkät perinteet puutarhahoidossa. Tämä on mahdollistanut monien Suomessa harvinaisten kasvien menestymisen – näitä voimme retkellämme ihaila mm. Seafordin puutarhassa sekä Mount Stewartissa. Aikanaan lähes joka maailman kolkkaan ulottunut vauras brittiläinen imperiumi takasi myös puutarha-alalle oivat puitteet kehittyä – vaikutteita haettiin maailman ääristä ja tieteitä ja taiteita suosittiin, mikä on monissa puutarhoissa täällä nähtävissä.

Olen työskennellyt paikallisissa puutarhakeskuksissa ja puutarhoissa, käynnyt aktiivisesti yksityisissä ja säätiöidyissä näyttelypuutarhoissa, ja puutarha-alan luennoilla. Olen myöskin kiertänyt puutarha-alan messuja ja näyttelyitä – pari vuotta sitten työskentelin mm. tunnetun englantilaisen TV-puutarhurin, Carol Kleinin apuna maailmankuulussa The Chelsea Flower Show'ssa, Lontoossa.

Erityisenä rakkautenani voisin mainita perennat ja sipulikasvit, mutta laajalta kiinnostukseltani puutarha-alaan en kuitenkaan ole halunnut erikoistua yksinomaan näihin. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaat kokonaisuudet, kuten irlantilaiset ja brittiläiset kartanomiljööt puutarhoineen ovat sydäntäni lähellä. Olen ollut mukana vapaaehtoistyössä National Trust'in hallinnassa olevan Mount Stewart – kartanon puutarhassa.

Kun perheeni pitkäksi venynyt työmatka Irlantiin joskus päättyy, olen siirtymässä soveltamaan oppejani ja inspiraatiotani kotimaan kamaralle. Tästä minä jo sainkin viime kesänä tuntumaa, työskenneltyäni Porvoon Kaupungin puistoyksikössä hortonomiharjoittelijana.

Tervetuloa puutarhamatkalle Pohjois-Irlantiin!

Taina Suonio

e-mail: belfast4@btconnect.com

Mob: +44 7842 095 081

HETKI VIELÄ, HERRA AUTONOOMI,
HORTONOOMI TULEE HETI,
KUN KARJANOOMI ON SAANUT
LOGONOOMILLE JA DOMONOO-
MILLE VIETÄVÄT PAKETIT
KUNTOON!

